

Kādi aspekti būtu jāņem vērā, saskaņā ar Negodīgas komercprakses direktīvas 5.–9. panta noteikumiem veicot Eiropas Savienības Tiesas spriedumā lietā C-540/08 prasīto šāda ierobežojuma pieņemamības pārbaudi konkrētajā gadījumā, ja tiesiskais regulējums ierobežo iespēju palielināt patēriņa cenas?

⁽¹⁾ OV L 149, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 5. novembrī iesniedza Landgericht Stuttgart (Vācija) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./comtech GmbH

(Lieta C-568/15)

(2016/C 038/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Stuttgart

Pamatlietas puses

Prasītāja: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Atbildētāja: comtech GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvas 2011/83/ES par patērētāju tiesībām ⁽¹⁾ 21. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka patērētājam, kurš telefoniski sazinās ar uzņēmēju, ja tas ir ierīkojis tālruņa līniju, lai patērētājs ar viņu varētu telefoniski sazināties saistībā ar noslēgtu līgumu, nedrīkst rasties lielākas izmaksas nekā tad, ja viņš zvanītu uz parastu (ģeogrāfisku) fiksētā vai mobilā tīkla numuru?
- 2) Vai Direktīvas 2011/83/ES 21. panta 1. pants nepieļauj valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru patērētājam gadījumos, kad telefoniskai saziņai par noslēgtu līgumu uzņēmējs ir ierīkojis klientu atbalsta dienestu ar 0180. līnijas numuru, jāsedz izmaksas, ko telekomunikāciju operators viņam aprēķina par šo telekomunikāciju pakalpojumu izmantošanu, pat ja tās ir lielākas nekā tad, ja patērētājs zvanītu uz parastu (ģeogrāfisku) fiksētā vai mobilā tīkla numuru?

Vai direktīvas 21. panta 1. punkts pieļauj tādu valsts tiesību normu katrā ziņā tad, ja telekomunikāciju operators neizmaksā uzņēmējam daļu no atlīdzības, ko tas iekasē no patērētāja par zvaniem uz 0180. līnijas numuru?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra Direktīva 2011/83/ES par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EEK; OV L 304, 64. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 5. novembrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-569/15)

(2016/C 038/37)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden